

[Wilhelm]

de regler, man nu har stillet op, og derfor udspringer diskussionen om kriterierne i virkeligheden også af spørgsmålet om, hvor mange børn der overhovedet er, som skal anbringes ved adoption.

Det er også klart, at der ikke er ret mange herhjemme, og jeg vil igen sige lykkeligvis. Der er et halvt hundrede stykker om året, og det svarer til, at den ulykkeligt lange venteliste, der var, dækkede 20 år, en klar urimelighed, som man nu er begyndt at gøre noget ved på en fornuftig måde. Derfor bliver det spørgsmål ret centralt, som flere har været inde på: skal man være mindre restriktiv over for børn fra udlandet til adoption herhjemme?

Jeg ser også meget gerne, at justitsministeriet kommer med en lidt nærmere redegørelse for, hvilke muligheder der er, men jeg vil godt sige på forhånd, at vi ikke anser det umiddelbart for nogen fuldstændig oplagt sag, at man skal åbne på vid gab. Jeg har indtryk af, at man i meget stor udstrækning argumenterer for det synspunkt ikke ud fra børnenes tarv, men ud fra adoptantansøgerens ønsker. Det kan og det bør ikke være kriteriet. Jeg er ikke så sikker på, at en åbning for børn fra vidt fremmede kulturer til adoptionshjem i Danmark er den rigtigste løsning for disse børn. Men lad os se de nærmere vilkår for dette problem og få belyst nærmere, hvordan det ville tage sig ud i praksis at åbne noget mere. Nu har jeg på forhånd sagt, at kriteriet for os helt klart vil være, om det er i børnenes interesse og ikke – desværre, må man jo indrømme – om det kan tilgodese nogle voksne, som meget ønsker at adoptere et barn.

De kriterier, der eksisterer herhjemme foreløbig, og som selvfølgelig, som jeg har sagt, er meget præget af, at antallet af ansøgere er langt større end antallet af børn, der skal anbringes, er formelt meget vanskelige at sætte en finger på, så vidt jeg kan se. Der er nogle skønhedspletter, og dem diskuterede vi sidste år i forbindelse med det radikale forslag og kristeligt folkepartis forslag, om ægtestand osv., men ellers er det stort set meget rimelige kriterier. Jeg vil da ikke udelukke, men vil tværtimod sige, at erfaringen, når der skal foregå en sådan udvælgelse af folk, altid tilsiger, at der over de meget rimelige kriterier, som er nedfældet på papiret, og som man ikke kan sætte fingre på, foregår

også andre ting, og disse andre ting har en tendens til rent faktisk at betyde en diskrimination af folk, der er lidt anderledes. Det kan være folk, der afviger fra den aller-, alleryldneste middelmådighed, var jeg ved at sige, gennemsnit, mente jeg nærmest, efter sociale, kulturelle, politiske, ideologiske eller for den sags skyld religiøse målestokke. Det forekommer mig, at det i virkeligheden er sådanne ting, forespørgeren tumler med, når hun rejser disse problemer. Hvis det er det, det drejer sig om, synes jeg, vi skal se på de konkrete eksempler, men det egner denne debat i salen sig altså ikke til. Hvis der er konkrete eksempler på, at sagsbehandlere ud over de formaliserede og ret fornuftige kriterier, som vi alle sammen kan have lidt imod, men som det alligevel er vanskeligt at sætte fingre på, tager andre hensyn, som virker diskriminerende over for folk, der afviger en lille smule fra gennemsnittet socialt, kulturelt, politisk, ideologisk, religiøst, eller hvad det nu kunne være, så lad os få dem frem i retsudvalget eller på anden vis, men selvfølgelig ikke i en debat her i salen, og lad os få taget stilling til dem, sådan at det på en eller anden måde bliver præciseret, hvis et flertal er enige om det, at man ikke bør anlægge sådanne uvedkommende supplerende kriterier. Det er en anden sag, men det fremgår ikke; det er bare min fornemmelse, at det faktisk er noget i den retning, fru Inger Stilling Pedersen har i baghovedet, når hun nævner disse ting. Jeg synes, det er i orden at få det taget op også, men det er lige så klart, at det ikke egner sig til den debatform, der her er valgt. Hvis der er sådanne konkrete eksempler, er vi meget gerne med til at se på dem, og lad os gøre det i retsudvalget.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg har med stor interesse lyttet til denne debat. Af alle de indlæg, der har været, fremgår det klart, med hvilken omhu man følger spørgsmålet om adoption. Men det er forholdsvis få konkrete ting, som har været ført frem, og som har været stillet som spørgsmål til mig, og jeg skal kun svare på disse helt konkrete ting.

Der er for det første, fremført både af fru Inger Stilling Pedersen og af hr. Bolvig, spørgsmålet om adoptionsnævnets sammensætning. Det har jo været fremme før, og jeg